

Overweging C-jaar 29ste zondag door het jaar 16 okt 2022

Zusters en broeders.

Vorige week eindigde Tjeu zijn preek met de woorden:

Geef mij, door alle kwaad heen, terug aan mezelf om gelukkig, oprecht en rechtvaardig in de wereld te staan. Zo moge het zijn door open te staan voor genade, de grondtoon van leven.

Een prachtige zegenwens, dit wens je eenieder toe. Maar hoe te reageren als de moed je volledig in de schoenen is gezakt en je de kracht niet meer vindt als Mozes je handen ten hemel te heffen in het vertrouwen dat God je bede om overwinning verhoort?

Hebben wij eigenlijk wel keer op keer een overwinning nodig om in God te blijven geloven? Zou wat meer bescheidenheid niet getuigen van een groter geloof? De evangelielezing van vandaag eindigt met de woorden: 'Zal de Mensenzoon, zegt Jezus, aan het eind van de tijd, geloof nog vinden op aarde?'

Intussen hebben we alle redenen om hier inderdaad aan te twijfelen. Bestaat God wel, als hij ons toch niet verhoort? Als hij alle oorlog, ziekte en armoede tegen alle smeken in laat voortbestaan?

We lazen bij Geert Mak over God die uit Jorwerd verdween. Nou ja, kun je dan denken, wat is Jorwerd nu helemaal. Maar inmiddels zien we allemaal dat geloof en religie naar de rand van de samenleving zijn verschoven. Met uitzondering dan van de Biblebelt zal een optimist nog zeggen. Secularisering noemen we dat. Zullen de mensen nog in God geloven over enkele generaties? Jezus stelt de vraag en geeft er geen antwoord op. Maar hij houdt zijn hart vast.

Jezus opmerking komt aan het eind van een pleidooi om toch vooral te bidden. Als je maar blijft schrijven, mailen, bellen en appen en klagen dan kun je zelfs bij een corrupte rechter je gelijk halen. De aanhouder wint. Ook bij God werkt dat, meent Jezus.

Geloof heeft in deze context vooral de betekenis van verlangen naar recht, erop rekenen dat gerechtigheid geschiedt, dat het onrecht er tenslotte niet met de overwinning en een vette buit vandoor gaat.

De vrouw in de parabel die we zojuist in de evangelielezing hoorden, weet dat het systeem niet klopt. Rechters deugen niet. Ze zijn gevoelig voor steekpenningen. Ze weet dat ze leeft in een corrupt

systeem. Jezus ziet hoe ze vecht en elke dag komt klagen. Ze houdt niet op met aankloppen en protesteren. Ze geeft haar verlangen naar recht niet op. Ze wil geen uitgeblust mens worden, zonder hoop en zonder levenslust. Deze vrouw moet ons een voorbeeld zijn. Ook als het systeem niet klopt, als we geen verhooring vinden, als we als kleine machteloze wezentjes lijken tegenover de bezitsdrift en de wreedheid van de medemens, laten we dan vooral blijven bidden zoals Jezus ons dat leerde: 'Uw Rijk kome. Uw wil geschiede, Uw naam worde geheiligd. Want als we dat niet meer doen, als we niet meer hartstochtelijk uitzien naar gerechtigheid, dan is de aarde verloren, overgeleverd aan de gulzigheid van de sterksten.

Vorige week bezocht ik in Museum Catharijneconvent de tentoonstelling *Gospel*, wat letterlijk betekent, evangelie, blijde boodschap. Die gaat inderdaad over de liederen van kracht en hoop die hun oorsprong vonden bij de door slavernij uitgebuite zwarte slaven in Amerika. Die nooit weg was, maar herontdekt werd om in de jaren 60 en 70 onze kerk met nieuw elan te inspireren. Velen van ons hebben veertig, vijftig jaren geleden met Mahalia Jackson, de Edwin Hawkin Singers gezongen: Oh happy day, We shall overcome, Kumbayah my Lord en It's me it's me, it's me oh Lord.

Die gospels en negro-spirituals klonken toen ook in menig jongerenkoor en werkten als een heropleving van het vertrouwde geloof. Wat hadden wij een elan en engagement. Het handgeklap en de slagen van een drumstel klonken in vele katholieke kerken. Dat was er in die zestiger en zeventiger jaren. Het maakte me weemoedig dat alles terug te zien. Bij ons lijkt het gevoel voor mysterie verloren gegaan. In onze streken zijn de mensen van de kerk vervreemd. Het openbare leven wordt gedomineerd door consumptie en commercie, maar ook door een zekere onverschilligheid en ook vooral door angst. En toch, diep in de ziel is ook de moderne mens kwetsbaar en zoekend, verwondert zich en verlangt naar het goede en gerechtigheid.

Zal de mensenzoon nog geloof vinden als hij komt? Zullen de mensen nog hunkeren naar recht en barmhartigheid voor allen? Laten we er in Gods naam in blijven geloven. Amen